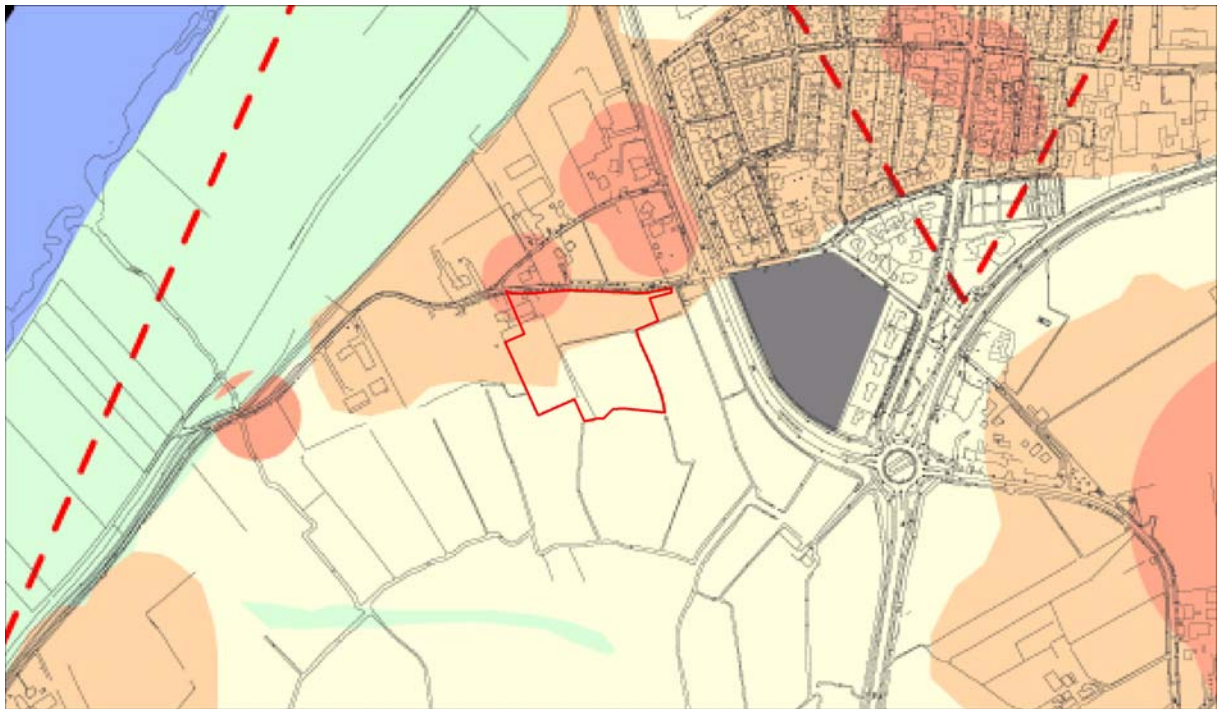

Nieuwstadsweg 17 Elburg en Archeologie

Op de locatie van het voormalige kassencomplex aan de Nieuwstadsweg 17 is nieuwbouw beoogd. Twee woningen en een bijgebouw alsmede een toegangsweg zullen binnen de grenzen van het oude kassencomplex gebouwd worden. De vraag die voorligt, is of er archeologische waarden bedreigd worden bij deze nieuwe ontwikkeling.

De concept archeologische verwachtingskaart van de gemeente Elburg (RAAP 2011) laat voor het plangebied een tweetal verwachtingen zien. Het noordelijke deel heeft een hoge archeologische verwachting en het zuidelijke deel een middelmatige waarde.

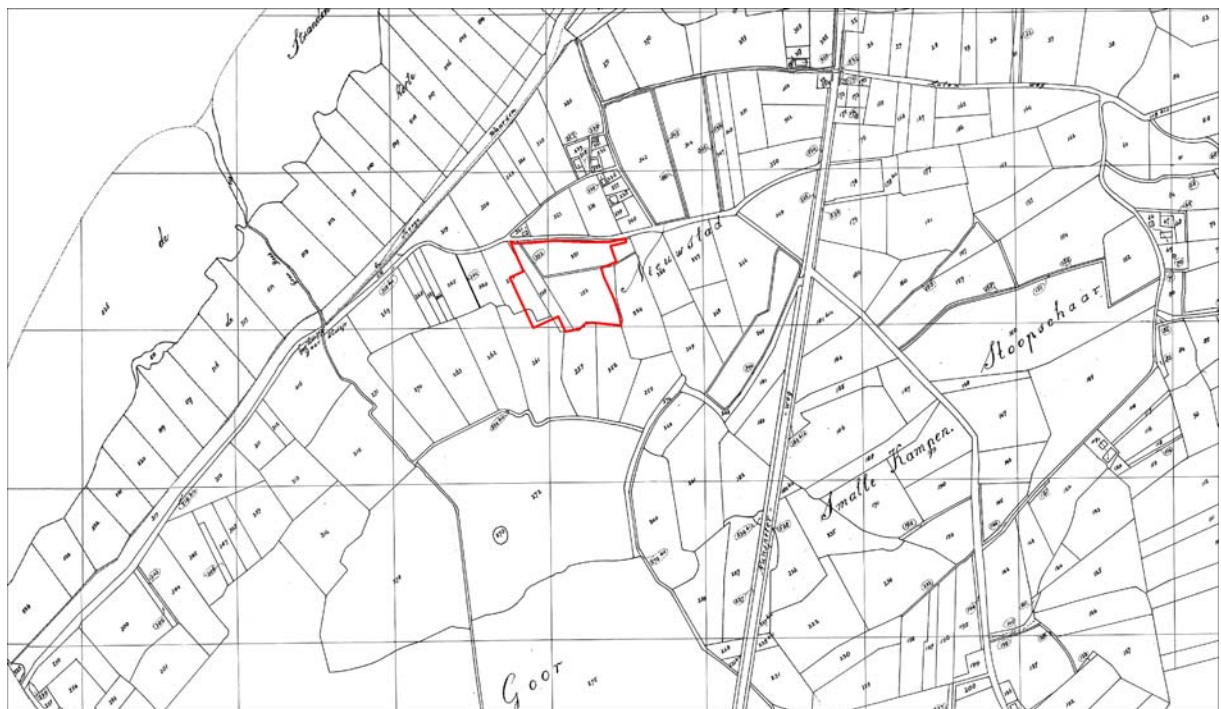
Archeologische verwachtingskaart Elburg. Rood/oranje = hoge verwachting; geel = middelmatige verwachting en groen = lage verwachting.

Deze verwachting hangt voor een belangrijk deel samen met het reliëf van de bodem. De planlocatie ligt namelijk op een verhoging in het landschap. Dit komt doordat er tijdens de laatste ijstijd door de wind hier zand is opgewaaid tot een rug (dekzandrug). Deze ruggen boden te midden van het relatief natte landschap droge voeten aan jagers/verzamelaars en de eerste boeren. Hoewel in de directe omgeving van de planlocatie geen archeologische vondsten of waarnemingen zijn gedaan, zijn op vergelijkbare zandopduikingen in het landschap in de regio diverse vondsten en waarnemingen gedaan die duiden op prehistorische en historische activiteiten. Op dezelfde rug meer naar het zuiden bij de Oude Kerk van Doornspijk zijn bijvoorbeeld uit diverse perioden vondsten gedaan.

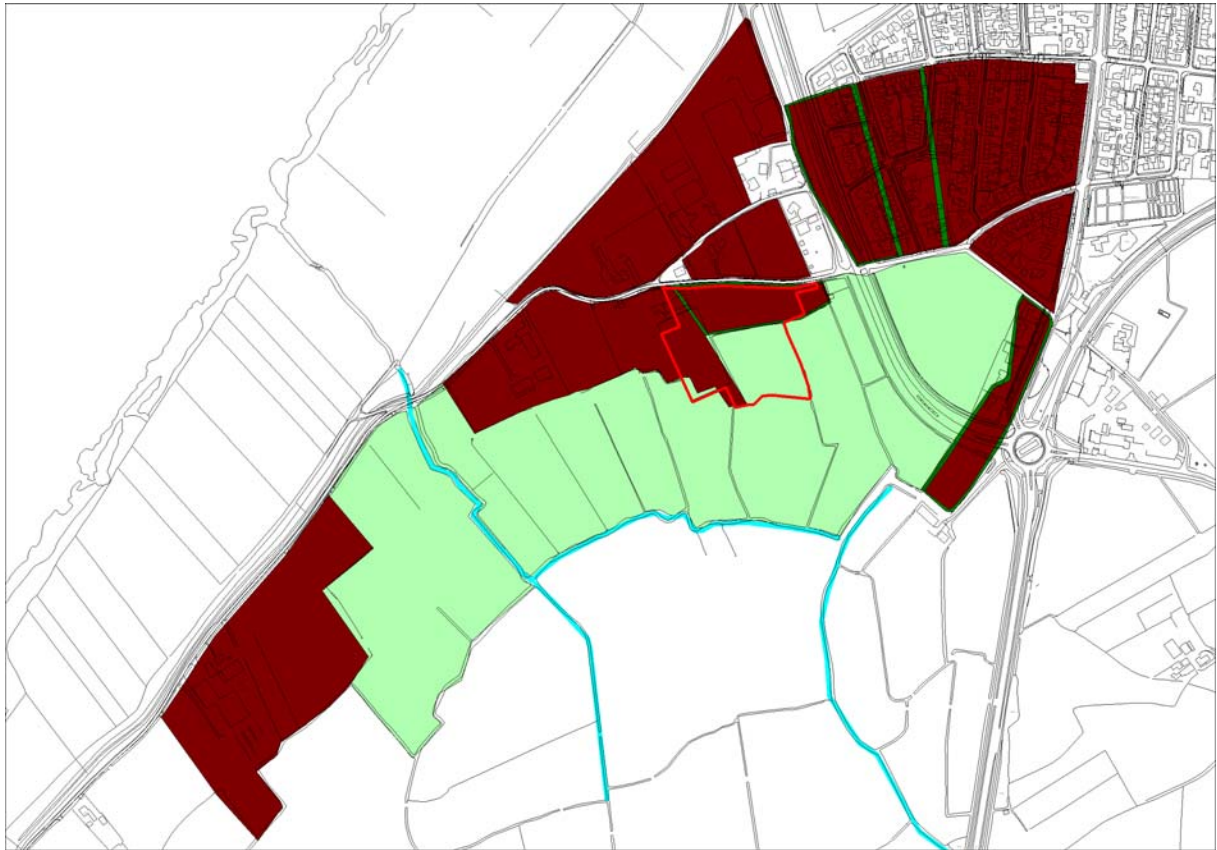

Reliëfkaart van het Actueel Hoogtebestand Nederland (AHN). In rood is het plangebied aangegeven.

Historisch kaartmateriaal laat zien dat op de hogere zandkop lange tijd geakkerd is. In veel gevallen zijn de dekzandruggen extra geaccentueerd door het opbrengen van potstalmest (heideplaggen vermengd met schapenstront). Al in de Middeleeuwen paste men deze vorm van bemesting toe. Door de ophoging van de akkers met potstalmest zijn archeologische waarden afgedekt door een dikke laag grond en zodoende ook beschermd tegen reguliere grondbewerkingen.

De kadastrale minuutplan uit 1832 laat zien dat op de kop van de zandrug zich inderdaad bouwlandkavels bevinden. Ten zuiden van de planlocatie ligt 't Goor, een zeer natte plak in de omgeving. Het formaat van de kavels daar laat zien dat veel blank stond. Ten noorden van 't Goor liggen weilanden en daar ten noorden van liggen de landbouwarealen.

Grondgebruik 1832 onder huidige topografie (lichtgroen is = weiland; bruin = bouwland en donkergroen = hakhout en lichtblauw zijn de beken)

De situatie uit 1832 blijft heel lang gehandhaafd totdat er laat in de 20^e eeuw kassen worden aangelegd. Uit mondelinge overlevering zou na de sloop van de kassen de bodem omgezet zijn om te zorgen dat bouwpuin en dergelijke verwijderd zou zijn. Booronderzoek heeft aangetoond dat dit inderdaad is gebeurd. De bovenste 50 centimeter is verrommeld en bevat baksteenpuntjes. De overgang naar de natuurlijke ondergrond is abrupt. Deze abrupte overgang geeft aan dat de bovengrond geroerd is.

Er wordt geen aanvullend archeologisch onderzoek aanbevolen.